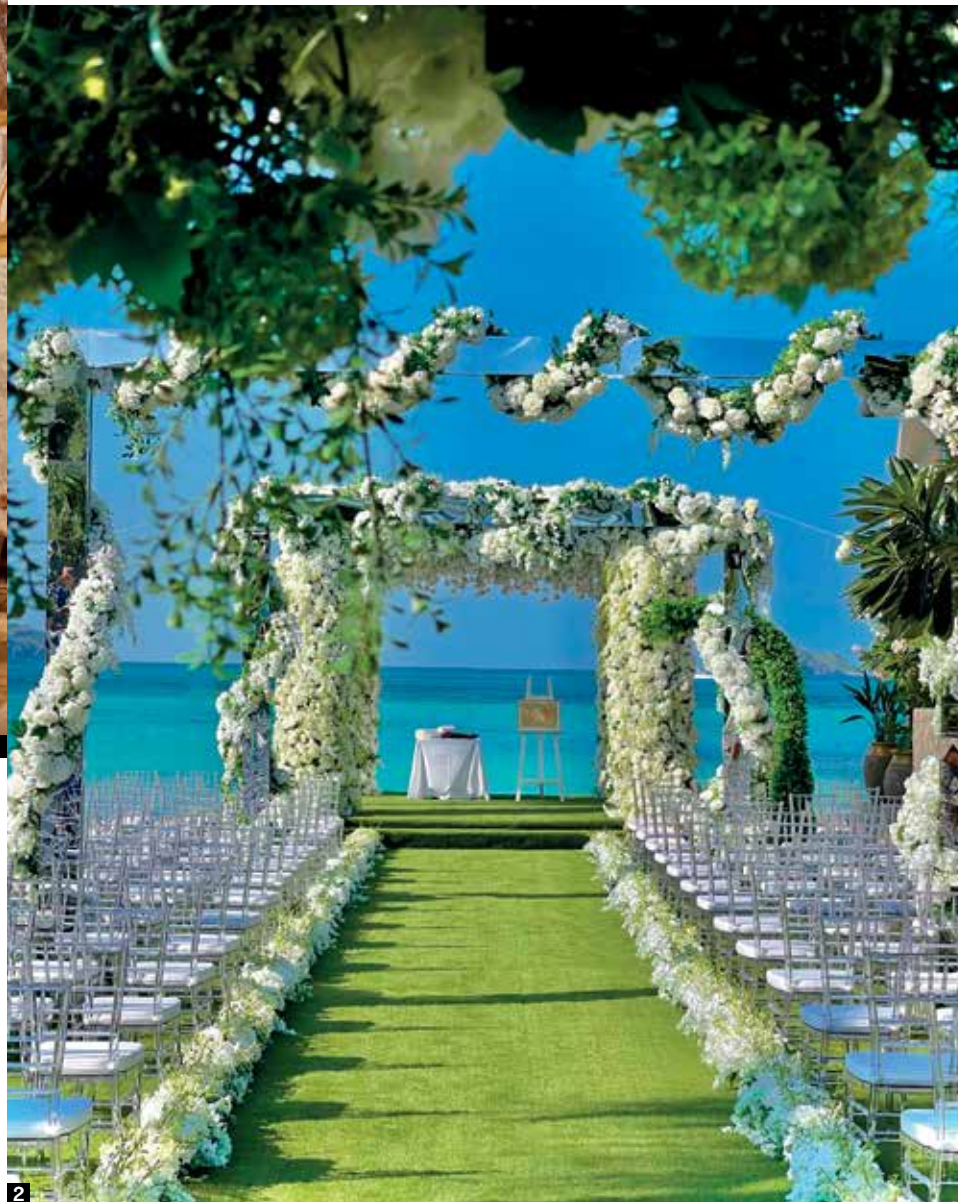

*Ο floral designer
που ομορφύνει τον κόσμο*

Υπερπολυτελή resorts και διεθνώς προβεβλημένα events χρωστούν την άψογη εικόνα τους στον Γάλλο καλλιτέχνη που ανήγαγε τον ανθοστολισμό σε υψηλή τέχνη.

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΣΤΗ ΜΑΡΙΛΗ ΕΥΦΡΑΙΜΙΔΗ

DJORDJEVARDA

LAURENT BENOIT, ROMEO BALANCOURT

1. «Hotel de Crillon», Παρίσι 2. Γαμήλια τελετή στο ξενοδοχείο «Eden Roc», Σεντ Μπαρθ 3. Οι αγαπημένες του παιώνιες 4. Στολισμός με ορτανσίες για πάρτυ γενεθλίων τις Νήσους Τουρκ και Κάικος 5. Γάμος στο «Eden Roc», Σεντ Μπαρθ

Ο Τζορτζ Βαρντά ευθύνεται για τους στολισμούς λουλουδιών που είναι υπερπαραγωγές, που δημιουργούν μικρούς κόσμους και διηγούνται ιστορίες. Οι σημαντικές εκδηλώσεις, οι διάσημοι γάμοι, φημισμένα διεθνώς ξενοδοχεία όπως το «Carlton» στις Κάννες, το «Crillon» στο Παρίσι και το «One & Only» στην Αθήνα έχουν την επιμέλεια του Γάλλου floral designer που γεννήθηκε στο Βελιγράδι, μεγάλωσε στο Παρίσι και τώρα κατοικεί στο Σεντ Μπαρθ όπου τον εντόπισα.

GALA: Γιατί επιλέξατε το Σεντ Μπαρθ;

ΤΖΟΡΤΖ ΒΑΡΝΤΑ: Ηρθαμε εδώ πριν από 15 χρόνια με τη σύζυγο και τους δύο γιους μας για διακοπές και από τότε δεν φύγαμε ποτέ. Είχαμε κάνει ανταλλαγή σπιτιών μέσω μιας πλατφόρμας για έξι εβδομάδες, όμως εδώ ανακαλύψαμε τον παράδεισο και μείναμε. Ξέρετε, το μεγαλύτερο αγαθό σήμερα είναι η ασφάλεια και εδώ έχει μηδέν εγκληματικότητα. Μπορείς να λείψεις για δύο μήνες και να αφήσεις το σπίτι σου ανοιχτό. Κανείς δεν θα μπει. Είναι πολύ μικρό νησί, 21 τετραγωνικά χιλιόμετρα με 10 χιλιάδες κατοίκους που όλοι γνωρίζονται μεταξύ τους. Νωρίτερα είχαμε προτάσεις για να μετακομίσουμε στο Ντουμπάι, στη Νέα Υόρκη, στη Μόσχα, αλλά δεν παίρναμε απόφαση να αφήσουμε το Παρίσι. Το αποφασίσαμε μόνο όταν γνωρίσαμε αυτό εδώ το νησί.

Γ.: Πώς οργανώνετε τη δουλειά σας μένοντας σε ένα απομακρυσμένο μέρος;

ΤΖ.Β.: Εργάζομαι εδώ, επιμελούμαι το floral design σε δύο ξενοδοχεία, το «Eden Roc» και το «Rosewood». Περνάω όμως αρκετούς μήνες τον χρόνο εκτός. Πηγαίνω στο Παρίσι, στις Κάννες, οπουδήποτε έχω διάφορα projects - τώρα έχω αναλάβει και το «One & Only» στην Αθήνα. Επισκέπτομαι τακτικά όλα τα ξενοδοχεία παρόλο που έχω συνεργάτες οι οποίοι βρίσκονται εκεί. Φροντίζω πάντα να συνδυάζω την εποικτικότητα των λουλουδιών με την τοποθεσία. Δεν μπορώ να ακολουθήσω το ίδιο κόνσепт στην Αθήνα και στις Κάννες. ➔

DE CRILLON ROSEWOOD HOTEL

«Στον γάμο της **ΠΗΛΑ ΜΙΝΤΑΕΤΟΝ** υπήρχαν πολλές ιδέες από την πλευρά της νύφης, όμως της είπα ότι πρέπει να βασιστεί πάνω μου όπως θα βασιζόταν στον **ΧΑΡΙ ΠΟΤΕΡ**»

«*ΤΕΧΝΗ* κάνει ένας
μεγάλος μουσικός ή
ΖΩΓΡΑΦΟΣ. Εγώ κάνω
κάτι πολύ πιο *ΑΠΛΟ*»

3. «Hotel de Crillon», Παρίσι 4. Στολισμός στο Σεντ Μπαρθ
5. «Hotel Carlton», Κάννες

1. Με τον «έρωτα της ζωής του» Ελιζαμπέτ και τους γιους τους Αντρέα και Ιζάιλο στο
Σεντ Μπαρθ 2. Γάμος στο «Eden Roc», Σεντ Μπαρθ

DIANECORIAT, ROMEO BALANCOURT

Με βάση του το Σεντ Μπαρθ, ο Τζόρτζι Βαρντά ταξιδεύει στον κόσμο για τα πρότζεκτ του.

Κάτω: Δείπνο για τους 100 πιο πιστούς πελάτες στο κατάστημα-ναυαρχίδα του Louis Vuitton στη Champs Elysées

ROMEO BALANCOURT

«Πιστεύω ότι ο **ΘΕΟΣ** δεν έχει δημιουργήσει τίποτα πιο **ΟΜΟΡΦΟ** απ' αυτά. Τα λουλούδια δίνουν ζωή σε έναν χώρο και **ΧΑΡΑ** στους ανθρώπους»

BUSINESS UNUSUAL

E

G.: Είστε ο καλλιτέχνης των λουλουδιών;

TZ.B.: Είμαι πεπεισμένος ότι αν υπάρχει ένας καλλιτέχνης, αυτός είναι ο Θεός. Η δουλειά μου είναι να βρίσκω τα πιο όμορφα λουλούδια και να τα δείχνω στον κόσμο. Τέχνη κάνει ένας μεγάλος μουσικός ή ζωγράφος. Εγώ κάνω κάτι πολύ πιο απλό.

G.: Ησασταν πάντα florist;

TZ.B.: Οχι, κάθε άλλο. Σπούδασα στη Νομική και Ιστορία της Τέχνης. Αρχικά εργαζόμουν σε έναν οίκο μόδας στην Avenue Montaigne, αλλά βαριόμουν τόσο που κοιμόμουν πάνω στο γραφείο μου. Επειδή η μεγάλη μου αγάπη ήταν τα λουλούδια αποφάσισα να στήσω ένα κίосκι-ανθοπωλείο στη γειτονιά μου τα Σαββατοκύριακα, ενώ τις καθημερινές συνέχισα να πηγαίνω στον οίκο. Σε δύο μήνες ερωτεύτηκα αυτό το επάγγελμα, οπότε άνοιξα τη δική μου μπουτίκ. Σταδιακά πέρασα στον στολισμό και μετά από δύο χρόνια έκλεισα το κατάστημα.

G.: Γιατί αγαπάτε τη διακόσμηση με λουλούδια;

TZ.B.: Πιστεύω ότι ο Θεός δεν έχει δημιουργήσει τίποτα πιο όμορφο από αυτά. Τα λουλούδια δίνουν ζωή σε έναν χώρο και κάνουν τους ανθρώπους πιο ευτυχισμένους. Είναι ένα μέσο για να μεταδώσουμε συναισθήματα χαράς. Χρησιμοποιώ τα λουλούδια για να δημιουργήσω εικόνες, αναμνήσεις, να διηγηθώ ιστορίες.

G.: Υπάρχουν κανόνες για να κάνετε μία σύνθεση λουλουδιών να λειτουργήσει;

TZ.B.: Βέβαια. Επειδή όμως είμαι αυτοδίδακτος δεν ακολουθώ τους κανόνες. Ο νόμος είναι μόνο να μου αρέσει το αποτέλεσμα. Υπάρχουν και οι γενικοί κανόνες των αναλογιών, αλλά θα μου ήταν πολύ δύσκολο να γράψω ένα εγχειρίδιο για το πώς να φτιάξεις κάτι όμορφο. Γιατί πραγματικά λειτουργώ ενστικτωδώς.

G.: Ξεκινάτε σχεδιάζοντας πρώτα στο χαρτί τις συνθέσεις σας;

TZ.B.: Οχι, ποτέ, δεν τα καταφέρνω στο σχέδιο,

είμαι σαν τετράχρονο παιδί. Όταν δουλεύω ένα πρότζεκτ για γάμο, π.χ., εξηγώ στον πελάτη ότι πρέπει να με εμπιστευτεί. Στον γάμο της Πίπα Μίντλετον υπήρχαν πολλές ιδέες από την πλευρά της νύφης, όμως της είπα ότι πρέπει να βασιστεί πάνω μου όπως θα βασιζόταν στον Χάρι Πότερ. Το αποτέλεσμα ήταν υπέροχο, τοποθέτησα μία ανθισμένη κερασιά στο κέντρο των τραπεζιών. Επειδή δεν μπορώ να ζωγραφίσω και να δεσμευτώ, έχω το περιθώριο να δημιουργήσω κάτι ακόμη πιο θεαματικό από αυτό που αρχικά τους είχα υποσχεθεί.

G.: Ποιο είναι το αριστούργημά σας;

TZ.B.: Τα παιδιά μου.

G.: Ο κορυφαίος σας στολισμός;

TZ.B.: Έχω ζήσει μεγάλες στιγμές στην Ινδία. Αυτή η χώρα είναι ένας άλλος πλανήτης από την άποψη της ποσότητας των λουλουδιών και του μεγάλειου. Όμως σε κάθε μου πρότζεκτ προσπαθώ να κάνω κάτι εξαιρετικό. Οχι να με ξεπεράσω, γιατί δεν μπορώ να συγκρίνω το ένα με το άλλο, αλλά να δημιουργήσω κάτι αξέχαστο γι' αυτούς που μου εμπιστεύτηκαν την πιο σημαντική μέρα της ζωής τους.

G.: Το πρόβλημα που έχω προσωπικά με τα λουλούδια, όσο και αν τα αγαπώ, είναι ότι μαραϊνούνται και πεθαίνουν.

TZ.B.: Δεν είναι πρόβλημα. Και ο έρωτας πεθαίνει, ίσως γι' αυτό είναι τόσο πολύτιμος. Η πρόκληση στη δουλειά μου είναι να προγραμματίσω σε ποιο στάδιο θα βρίσκεται το λουλούδι ώστε να πετύχω στο μέγιστο την ομορφιά του. Αυτή η χρονική στιγμή είναι διαφορετική για το καθένα.

G.: Ποιο είναι το αγαπημένο σας άνθος;

TZ.B.: Εξαρτάται από την εποχή που θα με ρωτήσετε. Την άνοιξη είναι οι παιώνιες. Τον χειμώνα είναι οι μεγάλες ανεμώνες. Υπάρχει και μία orchidea με το όνομά μου. Τη δημιούργησα με τον συνταίρο μου στην Ολλανδία επειδή ήθελα να έχει μία πολύ συγκεκριμένη απόχρωση του

μοβ. Προέκυψε από διασταύρωση και κλωνοποίηση. Δεν είναι μεγάλη παραγωγή, έχω περίπου 6.000 φυτά αυτή τη στιγμή. Εκείνα που απεχθάνομαι είναι τα τροπικά λουλούδια. Δεν βρίσκω σε αυτά καμία ποιότητα, δεν μου γεννούν κανένα συναίσθημα, δεν έχω καμία διάθεση να παίξω μαζί τους.

G.: Ποια είναι η γνώμη σας για τα παρεξηγημένα γαρίφαλα;

TZ.B.: Μου αρέσουν πολύ. Είναι ένα ξεχασμένο λουλούδι. Τα χρησιμοποιώ για να κάνω πρωτότυπες συνθέσεις, όπως μεγάλες μπάλες. Είναι λυπηρό, αλλά υπάρχουν λουλούδια που εκλείπουν επειδή δεν καλλιεργούνται. Καθώς η βιομηχανία είναι αυτή που αποφασίζει, προωθούνται εκείνα που μπορούν να αποθηκευτούν για καιρό, που ζουν αρκετά, που αντέχουν να ταξιδεύουν στην άλλη άκρη του κόσμου.

G.: Πόσο έχει αλλάξει η βιομηχανοποίηση τη ζωή των λουλουδιών;

TZ.B.: Οι γενετικές τροποποιήσεις ευθύνονται για αλλαγές σε πολλά χαρακτηριστικά, όπως για παράδειγμα το άρωμα. Θυμάμαι όταν ήμουν μικρός πώς μύριζαν τα τριαντάφυλλα. Σήμερα είναι πολύ σπάνιο να βρεις ρόδο με άρωμα. Παλιότερα παίρναμε τα μπουκέτα, τα βάζαμε σε ένα βάζο για δύο-τρεις μέρες, άνοιγαν και μετά μαραϊνονταν. Τώρα τα βάζουμε σε ένα βάζο, κρατάνε δέκα μέρες, αλλά δεν ανοίγουν ποτέ. Ο επεμβάσεις στο DNA έχουν κλέψει την ψυχή των λουλουδιών. Προσπαθώ με τη δουλειά μου να μη διαταράσσω την ισορροπία στο περιβάλλον. Έχω οικολογική συνείδηση και αναζητώ πάντα τοπικούς παραγωγούς. Για το ξενοδοχείο στις Κάννες κάνω παραγγελία στα φυτώρια της περιοχής με δέσμευση για συγκεκριμένο αριθμό λουλουδιών τα οποία φυτρώνουν εκεί. Τον χειμώνα βρίσκω ανεμώνες και πολύ όμορφες τουλίπες. Οι τουλίπες της Νότιας Γαλλίας έχουν ύψος 50-60 εκατοστά, είναι ένα φανταστικό λουλούδι. Δεν αποτελεί προϊόν που μπορεί να παραχθεί στη βιομηχανία, όμως είναι κομμάτι της κληρονομιάς του τόπου.

G.: Φοβάμαι ότι στην Ελλάδα δεν έχουμε την κουλτούρα των λουλουδιών.

TZ.B.: Λίγες χώρες στην Ευρώπη την έχουν. Η Γαλλία είναι μία από αυτές γιατί με το χτίσιμο των Βερσαλλιών και των κήπων τους οι απλοί χωρικοί της περιοχής μετατράπηκαν σε ανθοπαραγωγούς που έπρεπε να φροντίζουν το παλάτι. Σήμερα έξω από το Παρίσι υπάρχουν φυτώρια που καλλιεργούν εδώ και 200 ή 300 χρόνια τους ίδιους τύπους τριαντάφυλλων που ήταν απαραίτητα στις Βερσαλλίες. Στην Ελλάδα και σε άλλες χώρες οι άνθρωποι ξοδεύουν περισσότερα χρήματα για το φαγητό παρά για τα λουλούδια. Όταν όμως πηγαίνεις σε έναν γάμο, τι είναι αυτό που θα θυμάσαι; Μόνο το νυφικό και τον στολισμό, δηλαδή τα λουλούδια. Αυτό που τελικά μένει είναι τα συναισθήματα, ο τρόπος που σε έκαναν να νιώσεις ♦